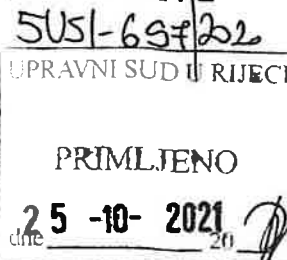




REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-281/21-2



U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlangi Fellner, predsjednice vijeća, Mirjane Čačić i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Domac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja , zastupan po opunomoćeniku protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupan po službenoj osobi i sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-697/20-13 od 30. listopada 2020., na sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-697/20-13 od 30. listopada 2020.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom prvostupanjskog suda pod točkom I. izreke odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/20-01/291, urbroj: 376-05-20-2 od 11. svibnja 2020. godine kojim je odbačen zahtjev tužitelja za rješavanje spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga iz Zagreba, iz razloga što ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka. Točkom II. izreke presude odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.
2. Tužitelj je protiv citirane presude izjavio žalbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, smatrajući da su bile ispunjene zakonske pretpostavke za rješavanje spora povodom njegovog zahtjeva od 11. veljače 2020. godine, bez obzira što je podnesen zahtjev prijepremeno (protiv pisanog odgovora umjesto protiv kasnije donesene odluke Povjerenstva za pritužbe). Ističe da iz dokumentacije u spisu i očitovanja tuženika proizlazi da je Povjerenstvo za pritužbe dana 19. veljače 2020. godine donijelo odluku, te da je tu odluku tužitelj naknadno dostavio tuženiku 26. veljače 2020. godine, pa je tuženik bio upoznat s tom odlukom, pa je mogao i imao mogućnost meritorno odlučiti o tužiteljevom zahtjevu. Predlaže uvažiti žalbu i poništiti osporenu presudu.
3. Tuženik i zainteresirana osoba nisu dostavile odgovor na žalbu, iako je dostava poziva istima uredno iskazana.
4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitujući osporenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da prvostupanjski sud osporenom presudom nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, te je za svoju odluku naveo valjane, argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.
6. Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je osporenim rješenjem tuženika odbačen zahtjev tužitelja za rješavanjem spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga, ovdje zainteresirane osobe iz Zagreba jer ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka. Naime, tužitelj je 18. siječnja 2020. godine podnio prigovor na kvalitetu usluge, te je potom zaprimio dana 28. siječnja 2020. godine odgovor vezano za uloženi prigovor protiv kojeg je podnio pritužbu Povjerenstvu za pritužbe zainteresirane osobe – Povjerenstvo za pritužbe zainteresirane osobe je o pritužbi tužitelja donijelo odluku dana 19. veljače 2020. godine.
7. Odredbom članka 51. stavak 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) propisano je da i u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredbi pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu, krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora tuženiku (Agenciji) u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora Povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavak 13. ZEK-a.
8. Dakle, u konkretnom slučaju je Povjerenstvo za pritužbe zainteresirane osobe po pritužbi tužitelja donijelo odluku 19. veljače 2020. godine protiv koje je tužitelj nadalje u roku od 30 dana mogao podnijeti tuženiku zahtjev za rješavanje spora, međutim tužitelj je takav zahtjev podnio tuženiku dana 11. veljače 2020. godine, odnosno prijevremeno, tj. prije donošenja odluke Povjerenstva za pritužbe zainteresirane osobe.
9. Sukladno navedenom neprijeporno utvrđeno u konkretnom slučaju, kako to pravilno navodi prvostupanjski upravni sud u obrazloženju osporene presude, nisu bile ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka rješavanja spora između korisnika i operatora pri tuženiku s obzirom da je zahtjev bio prijevremen pa je isti zahtjev pravilno odbačen pozivom na odredbu članka 41. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) i 51. ZEK-a.
10. S obzirom na navedeno, a kako tužitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporene presude prvostupanjskog upravnog suda trebalo je na temelju odredbe članka 71. stavak 1. ZUS-a riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 7. listopada 2021.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpavka – ovlašten službenik

